

BOLETIM INFORMATIVO DA
ASSOCIAÇÃO PORTUGUESA
DE ESPERANTO

NIA BULTENO



INFORMA BULTENO DE
PORTUGALA ESPERANTO ASOCIO

Rua Dr. João Couto, 6 r/c. A Tel 714 13 59 1500 LISBOA

JULHO - AGOSTO

1987

Nº 33

PIONEIRO DO ESPERANTO EM PORTUGAL

PORTUGALA ESPERANTO - PIONIRO

MANUEL RIBEIRO DA COSTA E ALMEIDA

(Médico - cirurgião)

Por ocasião do Jubileu queremos homenagear o antigo esperantista desde a primeira hora e pioneiro em Portugal. Em 1896 publicou o seu manual de Esperanto "METODO COMPLETO".



Costa e Almeida L. K.
REZENDE
(Portugalujo)

Foi membro da comissão linguística internacional.

----- : ----- : -----

Okaze de Jubileo ni volas omaĝi la malnovan esperantiston ekde la unua horo kaj pioniron de la portugala Esperanto-movado.

En 1896 li eldonis sian manlibron pri Esperanto "METODO COMPLETO" (Kompleta Metodo). Ĝi li estis ano de Lingva Komitato.

MAESTRO ERNESTO ESTEVES

O centenário do Esperanto fica assinalado em Portugal, entre outros acontecimentos, pela inauguração do monumento no Barreiro, acompanhada pela banda de música do Barreiro executando o hino "LA ESPERO".

Foi a primeira vez em Portugal que se executou em público o hino do Esperanto.

Há uns meses atrás, quando se pensou em executar o hino, verificou-se que não havia em Portugal a partitura musical do hino. Havia apenas a música escrita para piano e havia uma gravação em "cassete" de um disco contendo o hino executado por uma banda alemã.

Foi então que o samideano Jaime Correia, que é músico clarinetista, teve a iniciativa de pedir ao senhor maestro Ernesto Esteves o trabalho de escrever a partitura do hino "LA ESPERO".

O maestro Ernesto Esteves acedeu gentilmente ao pedido e, a partir da música para piano e da gravação em "cassete", pouco tempo depois ofereceu à Associação Portuguesa de Esperanto o fruto do seu trabalho, isto é, a partitura com o respectivo desdobramento para vinte instrumentos.

Foi essa partitura que serviu para ensaiar a banda do Barreiro que abrilhantou a cerimónia da inauguração do monumento.

A Direcção da Associação Portuguesa de Esperanto aqui renova os seus agradecimentos ao senhor maestro Ernesto Esteves e, com muito gosto, divulga à massa associativa este gesto de benemerência cultural em favor do movimento esperantista.

Franco Simões
12 Maio 1987

TRADUK-KONKURSO

"NIA BULTENO" decidis organizi traduk-konkurson inter siaj legantoj, okaze de la 100-jara Jubileo de Esperanto.

Ni kredas, ke la plimulto de niaj geesperantistoj bonvenigos la eblecon provi kaj pruvi siajn lingvokonojn.

REGULARO:

- Traduku laŭ via elekto ĉapitron el la libro "O Arco de Sant'Ana" de Almeida Garrett.

La libron vi certe povos trovi en ĉiu biblioteko.

- Viaj tradukoj estu tajpitaj sur formato A4 (1 paĝo = 30 linioj po 60 tajperoj) en 4 ekzempleroj.
- Partopreni povas unuopuloj kaj kolektivoj.
- Ne rajtas partopreni membroj de la estraro kaj ĵurianoj.
- Oni povas partopreni ankaŭ per pluraj tradukoj.
- La redakcio rajtas publikigi viajn tradukojn.
- Oni premios la plej bonajn.
- La konkurso estas anonima, tial subskribu viajn tradukaĵojn per kaŝnomo. Aldonu fermitan koverton sur kiu troviĝu la kaŝnomo. Enmetita en la koverto estu viaj ĝusta nomo kaj adreso.
- Sendu ĉion al:
 - Portugala Esperanto-Asocio
 - Traduk-konkurso
 - Rua Dr. João Couto, 6, r/c A
 - 1500 LISBOA.
- Finitato por akcepto: la 31-an de oktobro 1987.

A N G U L O D E K O L E K T A N T O J

Hodiaŭ oni komencas novan sekcion en nia bul-teno dediĉitan speciale al kolektantoj. En ĉiu el ni estas konstanta ena volo kaj instinkta deziro grupigi aŭ kolekti ion ajn. Tion oni sentas.

Oni opinias, ke kolekti estas praula afero, de kiam niaj prauloj vivis kaverne kaj estis devigitaj rikolti manĝaĵojn kaj "kapti" vestaĵojn por vivi...

Do, ĉi tiu angulo enhavos diversajn sciigojn pri filatelaĵoj, numismatikaĵoj kaj aliaj kolektaĵoj utilaj tiel por komencantoj kiel por spertaj kolektantoj (ni kredas!).

Oni akceptas sugestojn kaj estas malfermitaj al via kunlaboro.

Oni esperu ke tiu angulo distrigu vin kaj pli bonigu viajn konojn pri kelkaj formoj de kolek-
tado, precipe el tiuj, kiuj aktuale ekzistas pli disvastigitaj.

G.P.

-----oooo0000oooo-----

PRI FILATELO - Kelkaj novaĵoj

- Kubo eldonis specialan poŝtmarkon, ŝtampilon kaj unuataĝan koverton je 16-a de Marto, omaĝe al 100-jara jubileo de Esperanto.
- Ankaŭ Surinamo, azia lando, emisiis tri p.m. kun unuataĝan koverton kaj poŝtstampon je la 4-a de Februaro.
- Bulgario eldonis sian jubilean p.m. de Esperanto. (bildo).



DISCURSO DO VICE-PRESIDENTE DA
ASSOCIAÇÃO P. ESPERANTO NO
B A R R E I R O

12 de Abril de 1987

INAUGURAÇÃO DO MONUMENTO AO
DOUTOR ZAMENHOF

Exm^o Senhor Vice-Presidente da
Câmara Municipal do Barreiro

Exmas Autoridades e Entidades Cívicas
e Militares

Minhas Senhoras e meus Senhores

Em primeiro lugar e em nome da Associação Portuguesa de Esperanto os meus agradecimentos e as minhas cordiais saudações pela vossa presença neste acontecimento que reputamos do mais elevado alcance cultural e social.

Decorre neste ano de 1987 o primeiro centenário do Esperanto, isto é, perfaz-se agora a primeira centena de anos que foi publicado em Varsóvia o livro intitulado "Língua Internacional", livro esse que deu origem ao movimento esperantista, o qual por sua vez ocasionou o aparecimento ao longo desta centena de anos de mais de trinta milhares de obras literárias em todo o mundo, proporcionando à humanidade o acesso à cultura universal sem a barreira da diversidade das línguas.

É esse acontecimento cultural, único no seu género ao longo de toda a história da humanidade, que nós estamos aqui a celebrar em consonância com uma série de comemorações que durante este ano se realiza em todo o mundo, rendendo a nossa homenagem a esse grande vulto da história da humanidade, Luís Lázaro Zamenhof, que tendo ansiado nos verdes anos da sua infância por um meio de os homens se entenderem como irmãos, conseguiu, terminado o liceu, mostrar aos familiares e condiscípulos a funcionalidade da

PAROLADO DE VICPREZIDANTO DE
PORTUGALA ESPERANTO-ASOCIO EN
B A R E J R O

La 12-an de Aprilo, 1987

INAŬGURO DE LA MONUMENTO AL
DOKTORO ZAMENHOF

Via Moŝta Vicprezidanto de
Komunumo de Barejro

Viaj Moŝtaj Aŭtoritatoj kaj Entoj
Civilaj kaj Militistaj

Miaj Gesinjoroj

Unue kaj en la nomo de Portugala Esperanto-Asocio miajn gratulojn kaj miajn korajn salutojn pro via ĉeesto en ĉi tiu evento, kiun ni taksas kiel plej alta celado kultura kaj socia.

Okazas dum ĉi tiu jaro 1987 la unua jarcento de Esperanto, tio estas, plenumiĝas nun la unua centeno da jaroj kiam estis eldonata en Varsovio la libro titolita "Lingvo Internacia", libro kiu originis la esperantistan movadon, kiu siavice okazigis la aperon, laŭlonge de ĉi tiu centeno da jaroj, de pli ol tridek miloj da literaturaj verkoj en la tuta mondo, disponebligante al la homaro la tujan aliron al la universala kulturo sen la baro de la diverseco de lingvoj.

Estas tiu kultura evento, unika en sia speco laŭlonge de la tuta historio de la homaro, kiun ni estas ĉi tie celebranta en konsonanco kun serio da memorfestoj, kiu dum ĉi tiu jaro efektiviĝas en la tuta mondo omaĝante tiun grandan eminentulon de la historio de la homaro, Ludoviko Lazaro Zamenhof, kiu sopirinta dum la fruaj jaroj de sia infaneco pri unu rimedo por ke la homoj sin interkomprenu kiel fratoj, li sukcesis, post la fino de la liceo, montri al siaj familianoj kaj kunlernantoj la funkciadon de sia

sua obra é, depois, alguns anos mais tarde fazer publicar o livro onde ele abriu à humanidade o caminho do entendimento sem fronteiras.

Cabe ao Barreiro a honra de ser o lugar onde, mercê da frutificação de esforços de idealistas, se concretiza de maneira duradoura para a posteridade, a homenagem em Portugal ao doutor Zamenhof.

E digo idealistas, por que idealista não é apenas o esforçado esperantista João Caeiro, que aqui no Barreiro desenvolveu todos os esforços e induziu ao despertar de boas vontades para a realização desta comemoração, idealistas não somos apenas nós que viemos de diversos pontos do país manifestar em unísono o nosso ideal, idealistas são todos aqueles que compreendem a nobreza da obra iniciada por Luís Zamenhof, são todas aquelas entidades, a começar pelo senhor presidente da Câmara Municipal do Barreiro, todos os funcionários e artífices que erigiram esta obra, o escultor que traduziu na forma artística o monumento que temos perante os nossos olhos, idealistas sois todos vós, forças vivas do Barreiro, forças vivas de Portugal, que aqui viestes mostrar solidariedade com o ideal de compreensão iniciado há um século por Zamenhof.

E por que estamos aqui no Barreiro?

Há já meia dúzia de anos aqui viemos inaugurar a praceta Zamenhof. Essa inauguração significou lançar à terra aquela semente que esteve a germinar, e que hoje no mesmo local brota o fruto do trabalho, do carinho com que se acalenta o desabrochar de uma flor, com que se persevera na dedicação a um ideal tão nobre como é o do Esperanto.

O Barreiro foi sempre o baluarte do Esperanto durante os anos difíceis, durante aquele tempo em que era proibido que os homens se pudessem compreender uns aos outros

verko kaj, poste, kelkajn jarojn pli malfrue, publikigi la libron kie li malfermis al la homaro la vojon de interkompreno sen limoj.

Taŭgas al Barejro la honoro esti la loko kie, danke al la fruktado de klopodoj de idealistoj, konkretiĝas laŭ daŭra maniero por la posteularo, la omaĝo en Portugalio al doktoro Zamenhof.

Kaj mi diras idealistojn, ĉar idealisto ne estas nur la klopodanta esperantisto Johano Kaejro, kiu ĉi tie en Barejro disvolvis ĉiujn klopodojn kaj induktis al la vekigo de bonvoloj por la efektivigado de ĉi tiu memorfesto, idealistoj ne estas nur ni kiuj elvenis el diversaj lokoj de la lando por manifesti unisone nian idealon, idealistoj estas ĉiuj kiuj komprenas la noblecon de la verkaro iniciata de Ludoviko Zamenhof, estas ĉiuj tiuj entoj, komencante je sinjoro prezidanto de la Komunumo de Barejro, ĉiuj funkciuloj kaj laboristoj kiuj starigis ĉi tiun monumenton, la skulptisto kiu tradukis artforme la monumenton kiun ni havas antaŭ niaj okuloj, idealistoj estas vi ĉiuj, vivantaj fortoj de Barejro, vivantaj fortoj de Portugalio, kiuj ĉi tien envenis por montri solidarecon kun la idealo de kompreno iniciita antaŭ unu jarcento de Zamenhof.

Kaj kial ni estas ĉi tie en Barejro?

Jam antaŭ unu duondekduo da jaroj ĉi tien ni venis por inaŭguri la Placeton Zamenhof. Tiu inaŭguro signifis ĵeti al tero tiun semon kiu restis ĝerminta, kaj kiu hodiaŭ en la sama loko ekfloras kiel frukto de la laboro, de la kareso per kiu oni flegas la elburĝonadon de floro, per kiu oni persistas en la dediĉo al idealo tiel nobla kiel estas Esperanto.

Barejro estis ĉiam la bastiono de Esperanto dum la malfacilaj jaroj, dum la tempo kiam estis malpermesate ke la homoj sin povu interkompreni unuj la aliajn per lin-

através de uma língua simples, que atravessava fronteiras.

Os esperantistas do Barreiro nunca desistiram e, mais do que nenhuns outros, acreditaram que viriam tempos em que o ideal do Esperanto pudesse ser proclamado sem peias, foram eles que, após o levantamento da proibição em 1971, deram apoio maciço durante a constituição da Associação Portuguesa de Esperanto, para o impulso e fortalecimento do jovem movimento.

A inauguração deste monumento a Zamenhof constitui a confirmação de que a humanidade está acreditando que os homens se devem unir, que não devem estar isolados dentro das suas fronteiras como pássaros em gaiolas, mas que têm direito a poderem dispor desse meio de comunicação que os une, que ultrapassa fronteiras, desse meio de comunicação que une os espíritos e os corações - o Esperanto.

Durante dezenas de séculos a humanidade andou dividida; pensadores, filósofos, homens célebres das ciências e das letras muito conjecturaram, sem o conseguir, sobre um meio de a humanidade se entender.

Quando parecia que esse objectivo não poderia ser alcançado, eis que uma criança de nove ou dez anos, educada em sãos princípios de convivência humana, mas atormentada pelos conflitos que na sua terra natal, Bialistok, na Polónia, opunham gentes de etnias diferentes, essa criança exprime um anseio e um propósito de tudo fazer para conseguir eliminar as barreiras entre os homens. Dotada de uma mente privilegiada que lhe permitia compreender e falar os idiomas correntes das diversas raças habitando a sua terra natal, ela dedicou toda a sua vontade para, durante os anos do liceu, estruturar a sua língua.

E conseguiu-o.

A sua língua - o Esperanto - é sem dúvida a herdeira cultural da língua latina. Mas uma herdeira ló-

gvo simpla, kiu trapasis landlimojn.

La esperantistoj de Barejro neniam rezignis kaj, pli ol neniu ajn aliaj, ili kredis ke venos tempoj kiam la idealo de Esperanto povos esti proklamita sen malhelpaĵoj, estis ili tiuj, kiuj post la ĉesigo de la malpermeso en 1971, donis amasan apogon dum la starigado de Portugala Esperanto-Asocio, por la puŝo kaj fortiĝado de la juna movado.

La inaŭguro de ĉi tiu monumento al Zamenhof starigas la konfirmadon ke la homaro estas kredanta ke la homoj devas unuiĝi, ke ili ne devas resti izolitaj interne de siaj landlimoj kiel birdetoj en kaĉoj, sed ke ili rajtas uzi tiun rimedon de komunikado kiu ilin kunligas, kiu transpasas landlimojn, de tiu rimedo de komunikado, kiu kunligas la spiritojn kaj la korojn - Esperanto.

Dum dekoj da jarcentoj la homaro restis dividita; pensuloj, filozofoj, fame konataj homoj de la sciencoj kaj beletrio multe pripensis, sen sukceso, pri rimedo por ke la homaro sin povu interkompreni.

Kiam ŝajnis ke tiu celo ne povus esti atingita, jen kiam infano naŭ- aŭ dek-jaraĝa, edukita laŭ sanaj principoj de humana kunvivado, sed turmentita de la konfliktoj, kiuj en sia naskiĝloko, Bjalistoko, en Pollando, kontraŭstarigis gentojn el malsamaj rasoj, tiu infano esprimas deziron kaj intencan ĉion fari por sukcesi la forigon de barieroj inter la homoj. Dotida de menso privilegiita, kiu lin ebligis kompreni kaj paroli la kurantajn idiomojn de la diversaj rasoj loĝantaj en sia naskiĝlando, li dediĉis sian tutan volon por, dum la jaroj de la licea tempo, strukturigi sian lingvon.

Kaj li tion sukcesis.

Lia lingvo - Esperanto - estas sendube la kultura heredanto de la latina lingvo. Sed heredanto logi-

gica, isto é, com regras simples para serem seguidas sem excepção de qualquer espécie.

O monumento que hoje se inaugura simboliza a caminhada cultural da civilização europeia, de que fazemos parte. Com efeito, o latim herdou a riqueza gramatical da língua grega, e esta foi na Europa a herdeira do sanscrito.

As três faces do obelisco que admiramos simbolizam essas três longas etapas na evolução da cultura indo-europeia: o sanscrito, o grego e o latim.

Desse obelisco grandioso, fruto da longa caminhada cultural dos povos, foi retirado o Esperanto, fruto da congeminção desse jóvem genial Luís Zamenhof.

E em homenagem à obra nascida do impulso desse jóvem, eu peço ao senhor vice-presidente da Câmara que se faça acompanhar de uma jóvem e que lhe ensine a descerrar a bandeira que encobre o monumento que estamos inaugurando, para que essa jóvem seja a testemunha durante muitos anos deste acto cheio de simbolismo de homenagem ao grande benfeitor da humanidade, Luís Lázarro Zamenhof.

Tenho dito

Franco Simões

ka, tio estas, kun reguloj simplaj sekvendaj sen iu ajn escepto.

La monumento, kiu hodiaŭ oni inaŭguras simbolas la marŝadon kulturan de la eŭropa civilizacio, el kiu ni partoprenas. Efektive, la latino heredis la gramatikan riĉecon de la greka lingvo, kaj ĉi tiu estis en Eŭropo la heredinto de sanskrito.

La tri facoj de la obelisko, kiun ni admiras, simbolas tiujn tri longajn stadiojn en la evoluo de la hind-eŭropa kulturo: sanskrito, greko kaj latino.

El tiu grandega obelisko, frukto de la longa kultura marŝado de la popoloj, estis eltirita Esperanto, frukto de la elpensado de tiu genia junulo Ludoviko Zamenhof.

Kaj omaĝante la verkon naskita de la impulso de tiu junulo, mi petas de sinjoro vicprezidanto de la Komunumo ke li estu akompanata de junulino, kaj ke li ŝin instruu kiel eltiri la flagon kiu kovras la monumenton inaŭgurata de ni, por ke tiu junulino estu la atestanto dum multaj jaroj de ĉi tiu akto plena de simboleco homaĝanta la grandan bonfaranton de la homaro, Ludoviko Lazaro Zamenhof.

Franko Simoes

FÉRIAS NA SEDE DA ASSOCIAÇÃO EM AGOSTO DE 1987

Durante o mês de Agosto de 1987 a sede da nossa Associação estará fechada devido às férias dos membros que habitualmente a mantém aberta, especialmente aos sábados.

SUFIKSO -EC- KAJ ADJEKTIVAJ RADIKOJ

Lastatempe estas rimarkebla la tendenco eviti la sufikson -ec-, ekz. en la esprimoj "la malfacilo de la tasko, la utilo de la rusa lingvo, la gravo de Virgilio, fiero de la homoj" ktp, trovi-taj en nia gazetaro.

Tiuj formoj estas malĝustaj. En bona kaj korekta Esperanto devas esti: la malfacileco de la tasko, la utileco de la rusa lingvo, la graveco de Virgilio, fiereco de la homoj.

La sufikso -ec- estas uzebla kun ĉiuj adjektivaj radikoj, kaj la derivaĵo indikas la nomon de la kvalito aŭ stato, kiun esprimas la radiko: boneco, nobleco, honesteco, libereco, proksimeco, dolĉeco, neŭtraleco, populareco, perfekteco, ĝusteco, ktp. (Komparu amikeco, homeco, nacieco).

Krom tio oni povas certajn (ne ĉiujn!) adjektivajn radikojn substantivigi ankaŭ per simpla almeto de -o, kiam la senco tion postulas, t.e. kiam oni bezonas esprimi ion konkretan: feliĉo, utilo, forto, sano, varmo, profundo, kuraĝo, saĝo, ktp. Inter, ekzemple, utilo kaj utileco, forto kaj forteco, kuraĝo kaj kuraĝeco estas granda diferenco, kaj oni ne povas uzi ilin arbitre. Kelkaj ekzemploj: Ni havas de Esperanto multe da utilo. La utileco de Esperanto estas nekontestebla. Li ne havis forton por lsvi la ŝtonon. La patro provis la fortenco de la glacio. Tuberkulozo estas infekta malsano. Pro malsaneco li ne povis partopreni la kunvenon. Ŝi ne havis sufiĉe da kuraĝo por diri la veron. La kuraĝeco de la entrepreno promesas bonajn rezultojn. Ne ĉiam per aĝo mezuriĝas la saĝo. La saĝeco de la knabo mirigis ĉiujn. En la profundo de la maro, de la scenejo, de la ĉambro. La profundeco de la lago Bajkal superas 1600 metrojn. Li falis kaj etendiĝis laŭ sia tuta longo. La longeco de la vojaĝo timigis nin. Zamenhof laboris

por la bono de la homaro. La vero, belo kaj bono regu en la mondo.

Kurbo = kurba linio; rekto = rekta linio. Ruĝo, blanko, nigro, verdo, flavo, bluo estas la nomoj de la respektivaj koloroj. Dolora ruĝo aperis sur ŝia vizaĝo. La verdo estas koloro de la espero La flavo de la ovo. Nigro sur blanko.

Henrik Seppik (el "Esperanto" n-ro 902)

-----oooo0000oooo-----

SAIBA QUE ...

- A Rádio Pequim (China), que este ano festeja o seu 22º ano das suas emissões em Esperanto, convida os seus ouvintes a enviarem-lhe trabalhos sobre o tema "EU E A RADIO PEQUIM", em prosa, poesia, pintura, fotografia, etc., contando as suas impressões e vontades. Escreva para Radio Beijin, Esperanto-Fako / Beijing / Cinio (Rep.Pop. da China).

+++000+++

- A Fundação Mundial Contra a Fome (MONDA FONDUSO KONTRAŬ LA MALSATO), fundada em 1982, luta a nivel mundial contra afome e adoptou o Esperanto como língua oficial e publica o boletim "Monda Solidareco" (Solidariedade Mundial). A assinatura custa 12 francos por ano. LES NIDS / F 49190 SAINT AUBIN DE LULGNE FRANÇA.

+++000+++

- O MUSEU INTERNACIONAL DE ESPERANTO, que se encontra instalado no Museu Nacional de Viena (Austria), está este ano a festejar o 60º aniversário da sua fundação.

+++000+++

PARLAMENTA APOGOGRUPO AL ESPERANTO EN PORTUGALIO

Kelkaj landoj jam havas parlamentanojn, kiuj publike simpatias kaj apogas Esperanton, kiel internacian laborlingvon.

Estas notinde, ke en Britio ekzistas jam de longa tempo la Parlamenta Esperanto-Grupo, kiu kreskis ĝis grava nombro de 204 parlamentanoj, kies aktivado estas tre rimarkebla.

Ni sciis, ke en Svedio ekstaras ĵusa apogogrupo de parlamentanoj kaj Sveda Parlamento ĵus eldonis libron pri si en diversaj lingvoj kaj ankaŭ en Esperanto.

Kiuj, el niaj portugalaj samideanoj, kapablas prilabori niajn parlamentanojn?

Ĉu iuj portugalaj parlamentanoj estos esperantistoj? Aŭ eble ili jam estos simpatiantoj?

Certe ni kaj la Estraro de nia Asocio apogas ĉi tiun iniciaton kaj kontribuos ĉu faciligi, ĉu ebligigi la agon.

Urĝe vi kontaktu nin, eĉ telefone aŭ skribe.

Kiu volas helpi? La balotado alproksimiĝas!

Kimtonio

-----oooo0000oooo-----

PETO PRI INFORMADO AL NIAJ KARAJ SAMIDEANOJ

Karaj Samideanoj: ĉe nia Asocio la samideano Gonçalves Pires estas komisiita de Estraro por informado de Esperanto en portugala gazetaro.

Por pli bona dissendado de noticoj kaj artikoloj al gazetoj de nia Lando, bonvolu sendi al ni, eltondaĵojn de noticoj publikigitaj en portugalaj periodaĵoj. Ni estas interesataj ankaŭ pri ajnaj referencoj al Esperanto en portugalaj radioj kaj televido. Ni tre dankas. Skribu al APE/Gazetara Servo.

No dia 9 de Maio realizou-se na Escola Secundária de Santo André, no Barreiro, um colóquio sobre o Esperanto, orientado pelo presidente da Associação, no qual participaram os alunos de várias turmas daquele estabelecimento de ensino, além dos respectivos professores.

-----oooo0000oooo-----
No dia 30 de Maio iniciou-se, na Biblioteca Municipal do Barreiro, um curso de Esperanto, com a participação de cerca de 25 alunos do ensino secundário e universitário, além de alguns licenciados, ministrado pelo Dr. Correia Coimbra.

-----oooo0000oooo-----
A Junta de Freguesia de Agualva-Cacem aprovou por unanimidade a proposta de ser dado o nome de "ESPERANTO, Língua Internacional" à praça vizinha de outra denominada "Fraternidade Universal".

O pedido seguiu para a Câmara Municipal de Sintra, que decerto aprovará.

-----oooo0000oooo-----
Na Faculdade de Ciências da Universidade de Lisboa está a funcionar um curso elementar de Esperanto, para alunos daquela Faculdade, com a duração de duas horas semanais.

De notar, que o mesmo se realiza, a pedido dos próprios estudantes, que para o efeito contactaram o presidente da nossa Associação, Dr. Correia Coimbra, que o ministra.

Parabéns ao nosso dinámico presidente.

BIMESTRAL

Director: D. OLGA SERRA MARQUES DE ALMEIDA

Redactor: ANTÓNIO DA SILVA ALMEIDA

Propriedade de: ASSOCIAÇÃO PORTUGUESA DE ESPERANTO

Redacção e Administração: Rua Dr. João Couto, 6, r/c - A - 1500 LISBOA

Composição e Impressão: Rua Dr. João Couto, 6, r/c - A - 1500 LISBOA